

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟ ΥΠΟΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΤΖΩΡΤΖ ΝΤΕΛΥ

Πώς αναγκάστηκαν οι Άμερικανοί αστυνομικοί τους κακοποιούς δέκτες Ντέλυ. Η μάταιες έρευνες της αστυνομίας. Με ποιά δολοφονιών. Πώς έχασε το παιχνίδι ο Τζώρτζ Ντάμιερ. Η ανατριχιαστικές έμελες του, κλπ.

ΣΦΑΛΩΣ θα ξέρετε ότι οι Άμερικανοί αστυνομικοί μεταχειρίζονται άπειρους τρόπους για να κάνουν έναν εγκληματία να ομολογήσει την αλήθεια. Ποτέ δεν αποθαρρύνονται από την άρνησή του και ποτέ δεν υποχωρούν, έστω κι αν τον δούν να πεθαίνει από τα θασασιότριά. «Προτιμότερο είναι, λένε, να υποφέρει ένας ύποπτος, παρά να καθίσει στην ηλεκτρική καρέκλα ένας άθώος». Κι' έχουν μεγάλο δίκιο. Η ψυχολογία του κακοποιού του Νέου Κόσμου είναι πάρα πολύ παράδοξη. Είτε κλέβει μια δολοφονική Τράπεζα, έινουσι να διατηρήσει την αξιοπρέπεια του και να καταδικασθεί σαν ένας πραγματικός άνθρωπος, σαν ένας γκάγκστερ. Ποτέ δεν ομολογεί μόνος του το παραμικρό. Πρέπει πρώτα να τού θιάλουν την ψυχή με τα θασασιότριά για να πιά τέλος πώς βιάπραξε το αδίκημα του. Απ' αυτή την έπιμονή του λοιπόν οι αστυνομικοί κανονίζουν τον βαθμό των θασασιότριάων του και τόν αναγκάζουν να πιά την καθαρή αλήθεια.

Έχουν γραφή άπειρα πράγματα για το περίφημο «γκρίλινγκ», την άμερικανική ανάκριση, που μεταβάλλει τους αστυνομικούς σε δημίους. Κι' όμως καμιά φορά αυτά τα μεσαιωνικά θασασιότριά δεν έχουν κανένα αποτέλεσμα. Κι' αυτό συνέβη τελευταία με τόν άπαιστο δολοφόνο τού γνωστού δόκτορος Τζώρτζ Ντέλυ. Ο γιατρός Ντέλυ ήταν ένας από τούς πιο καλούς και τούς πιο φιλόανθρώπους έπιστημονες της Νέας Υόρκης. Τό μέγαρό τού ήταν ανοιχτό μέρα και νύχτα στους άπόρους και στους άνεργους. Ποτέ δεν έπαυαν από κανένα λεφτά για τις συμβουλές τού. Γι' αυτό κι' όλοι οι Άμερικανοί τόν άγαπούσαν και τόν σεβόντουσαν. «Ήξεραν ότι είχε άφιέρωση τή ζωή τού στην έξυπνότητα όλων τών φταχόν άρρώστων. Οι ύπηρετές τού ποτέ δεν τόν είχαν άκούσει να παραπονεθί γιατί τού διέκοπαν τόν ύπνο του και πολλές νύχτες, στις τρεις ή άρα, φρικιόταν συχνά στο Χάρλεμ, μέσα στόν ύπνο τού και δυστυχισμένο κόσμο τών μαύρων, να πιά τούς δάση τήν έπιστημονική σοφεία τού. Κι' ώστόσο αυτός ό αγαθός άνθρωπος, θρόεθηκε άάφανα μία μέρα άπ' τό ύπρετικό προσωπικό τού μέγαρου του να πλιά μέσα σε μία λίμη αίματος. Ο εγκληματίας είχε κομματιάσει κυριολεκτικά τόν άτυχο δόκτορα Ντέλυ και κατόπιν τόν είχε μεταφέρει στο κρεβάτι του. Έπειτα έξηφανίσθη, χωρίς να πάρη τίποτα και χωρίς ν' άφήσει κανένα ίχνος. Η άστυνομία της Νέας Υόρκης άναστατάθηκε. Η δολοφονία τού δόκτορος Τζώρτζ Ντέλυ ήταν άνεύληγη. Ο σοφός έπιστημόν δεν είχε έγθρους και ποτέ δεν είχε κανεί κακό σε κανέναν Ποιάς λοιπόν ήταν ό δολοφόνος τού; Όλες ή έφημερίδες τού Νέου Κόσμου ύστερ' από τις άκαρπες έρευνες της άστυνομίας άρχισαν να ειοσυνώνταν και να σχολιάζουν αυτό τό μυστηριώδες έγκλημα. Ο ριοικητής της Γενικής Άσφαλείας τότε άποφάσισε ν' αναλάβη άποπροσωπών την έξιγνεία αυτής της σκεπτικής ύπόθεσης, βοηθοούμενος άπό τό καλύτερο λαγωνικό τού, τόν άστυνομικό Ούίλλιαμ Τζιόγκαν. Πήγε λοιπόν στο μέγαρο, τού δόκτορος, άνεκείν ποσοεχτικά όλους τούς ύπηρετές κι' έπειτα κλείσθηκε με τό θεοβό τού στήν κρεββατοκάμαρα τού θύματος τρεις ώρες. Σ' αυτό τό διάστημα, οι δυο καλύτεροι ντέκτιβ της Νέας Υόρκης έξέτασαν με τούς φακούς τούς, τό πύρισμα κι' έπειτα έπιπλά στο δωμάτιό και έαφνικά σ' έν' άπ' αυτά άνακάλυ αν κάτι δακτυλικά άποτυπώματα. Ένθουσιασμένοι άπ' αυτή τήν άνακάλυψη, τά φωτογράφισαν άμέσως, τά παρέβθαι με τά δακτυλικά άποτυπώματα τών ύπηρετών και άπογορευτήθηκαν. Δεν ταίριαζαν με κανέναν άπ' τούς ύπηρετές τού δόκτορος. Ο δολοφόνος συνεπώς δεν ήταν κανείς άπό τούς ύπηρετές. Ήταν ένας άγνωστος. Ο ριοικητής της Γενικής Άσφαλείας έτοιμαζόταν λοιπόν να πίνη άπό τό διαμέρισμα τού Τζώρτζ Ντέλυ, όταν είδε τόν Ούίλλιαμ Τζιόγκαν να μένη σκεπτικός και έαφνικά να γυπιά τό μέτωπό τού ν' ανασπομιμένος.

—Τί συμβαίνει, Ούίλλιαμ; τόν ώόησε περιέργως. Μήπως θρήσκεις τίποτε; Ο Τζιόγκαν κούνησε κατα-

φατικά τό κεφάλι τού.

—Ναί, τού άπάντησε. Ξεχάσαμε κ. διοικητά να ρωτήσουμε αν ό δόκτωρ Ντέλυ είχε και κανέναν άλλο ύπρετή. «Ας κάνουμε άκόμη μερικές έρωτήσεις ο' αυτούς τούς κατεργαρούς!...

Και χωρίς να περιμένη τήν άπάντη τού διοικητού τού, έγήκε άπ' τήν κρεββατοκάμαρα, κάλεσε όλους τούς ύπρετές και τούς είπε:

—Θέλω να μου πητε πόσον καιρό είσαστε στήν ύπρεσία τού δόκτορος. Ο πιο ήλικιωμένος τότε άπό αυτούς τού άπάντησε:

—Όλοι μας ύπρετούμε τόν δόκτορα ασστά δέκα χρόνια, έκτός άπό τόν Τόμυ, ό όποιος προσελήθη πρό έξη μηνών. Ο Τόμυ άντικατέστησε τόν Τζώρτζ Ντάμιερ.

—Ποιάς ήταν αυτός;

—Ένας έμπιστος ύπρετής τού κυρίου, ό όποιος έρχόταν ταχτικά κατόπιν και τόν έβλεπε. Μόνος τού είχε ζητήσει να φύγη άπό τήν ύπρεσία τού δόκτορος, γιατί ήθελε ν' άνοιξη ένα κατάστημα. Ο «μιστέρ» Ντέλυ μάλιστα τού είχε δώσει και τά πρώτα κεφάλαια της έπιχειρήσεώς τού.

—Έχει κανείς καμιά φωτογραφία τού; τούς ρώτησε μ' άδιάφορο ύφος ό άστυνομικός.

—Μάλιστα, έχω έγώ μία τού είπε ή καμαριέρα τού Τζώρτζ Ντέλυ. Μοι τήν έδωσε τή μέρα της αναχώρησεώς τού.

Κι' έτρεξε να τήν φέρη άπ' τό δωμάτιό της. «Όταν ό άστυνομικός τήν πήρε στα χέρια τού, έβγαλε τό φακό του και τήν κούταξε προσεχτικά. «Έπειτα τήν έβαλε στήν τσέπη τού, κρύβοντας τήν ευχαρίστηση του και πήγε να βρη τό διοικητή τού, άφού ρώτησε άκόμη μερικά πράγματα τούς ύπρετές.

—Μοι φαίνεται, τού είπε, ότι τήν έπρεκα τό δολοφόνο τού Τζώρτζ Ντέλυ. Τά δακτυλικά άποτυπώματα τού Τζώρτζ Ντάμιερ τού έχει άφήσει πάνω στήν φωτογραφία τού κι' α'τίς που άνακαλύψαμε στήν κρεββατοκάμαρα τού δόκτορος μοιάζουν καταπληκτικά. Έμαθα άκόμη ότι αυτό τό ύποκειμένο είχε κάνει τήν έμφανείση τού τή μέρα τού θανάτου τού δόκτορος κι' ότι είχε άποφύγει να χαίρετση τήν μή Νταίχη, τήν καμαριέρα τού «μιστέρ» Ντέλυ, όταν τήν συνάντησε λίγα θήματα πιο πέρα άπό τό σπίτι τού δόκτορος.

—Ευτυχώς, φώναξε ένθουσιασμένος ό διοικητής, άς μη χάνουμε καιρό.

Και μόλις έφτασε στο γραφείο τού, κινητοποίησε όλους τούς άστυνομικούς για τήν άνακάλυψη και τή σύλληψη τού εγκληματίου. Τή νύχτα της ίδιας μέρας πράγματι, τόν άνεκάλυψαν σ' ένα ύπνοτο ένεδομοενο τού Χάρλεμ και τόν άδραστησαν στήν Γενική Άσφάλεια. Ο Τζώρτζ Ντάμιερ ήταν ένας μικρούςμνος και ποιηρός μάδρος, ντυμένος κι' μ' άπ' κί. μανύσαν ότι δεν είχε ταχρηθί καθόλου από τό σύλληψη τού.

—Έίμαι άθώος! δήλωσε με σταθερή φωνή στο διοικητή. Ο δόκτωρ Ντέλυ ήταν ένεργητής μου. Πάντοτε μ' είχε βοηθήσει και μ' άγαπούσε σαν παιδί τού. Δεν είχα λοιπόν κανένα λόγο να τόν σκοτώσω.

Οι άστυνομικοί, όταν είδαν ότι έχαναν άδικα τά λόγια τούς για να τόν πείσουν να ομολογήσει τό έγκλημα τού, αναγκάσθηκαν να μεταχειρισθούν τά θασασιότριά. Μά ό Ντάμιερ ήταν φαινόμενο άνοχης και οκλήρητος. Τίποτε δεν τόν τρώμαζε. Ούτε ή νηστεια, ούτε τά καμένα σίδερα, ούτε τό «μωρτύριο τών προβολών». «Έκλανε, θύωωω, βλαστούοσε, μά δεν ομολογούσε ότι αυτός ήταν ό εγκληματίας. Οι άστυνομικοί λοιπόν άδουσαν να πιστεύουν ότι ήταν άθώος. Καί θά τόν άφιναν έλεύθερο, αν ό Ούίλλιαμ Τζιόγκαν ποί ήταν βέβαιος για τήν ένοχή τού. Δεν τ' ά: έπειθε να κάνουν μία άναπαράσταση τού εγκληματίου. Οι συνάδελφοί τού νελάσαν με τήν άφέλειά τού.

Πώς ήταν δυνατό ένας εγκληματίας που άνθεσε σε τόσα θασασιότριά, χωρίς ν' άνοιξη τό σόμας τού, να ομολογήσει τό έγκλημα τού με μία άπλη άναπαράσταση; Μά ό Τζιόγκαν ποί ήξερε καλά τήν ψυχολογία τών μαύρων έπέμεινε και τούς άνέγκασε ν' άκούσουν αυτή τή συμβουλή τού. «Εται ό Τζώρτζ Ντάμιερ ώδηγήθηκε στο μέγαρο τού δόκτορος Ντέλυ» συνοδευόμενος άπό τόν Τζιόγκαν και μερικούς άστυνομικούς και

Ο Τζιόγκαν τόν έπιανε άποτυμα άπό τό χέρι και δείχνοντάς τού τό κρεβάτι τού δόκτορος, τού είπε...

—Τί συμβαίνει, Ούίλλιαμ; τόν ώόησε περιέργως. Μήπως θρήσκεις τίποτε; Ο Τζιόγκαν κούνησε κατα-

μπήκη στην κρεββατοκάμαρα που είχε γίνει το έγκλημα. Έκει ο Τζιόγκαν τον έπιασε απότομα από το χέρι και δείχνοντάς του το κρεβάτι του δόκτορος, του είπε μ' ύποπληκτη φωνή:

— Τζώρτζι, ήξερες ότι ο δόκτωρ Ντέλυ ξαπλωνόταν πολύ ένωρίς και διάβαζε αρκετή ώρα πριν να τον πάση ο ύπνος. Έτσι ειχε προσγεθείσει τη δολοφονία. Εφοδιάσθηκες μ' ένα μαχαίρι, ανέθηκες αθόρυβα ως το δωμάτιο του κι άνοιξες προσεχτικά την πόρτα. Ο γιατρός όμως σ' αντελήφθη κι έσο τότε ώρηθησες επάνω του και του κάρφωσες το μαχαίρι στο στήθος. Το σώμα όμως του θύματός σου κλιίστηκε καταγής. Τα χέρια σου είχαν γεμίσει αίματα. Είχες τυφλωθί από τη μαγιά του έγκλήματός σου. Δεν ήξερες τί έκανες κι άρχισες τότε να κομματιάζεις τον δόκτωρ με λίσσα!...

Στά λόγια αυτά του άστυνομικού, ο Τζώρτζι Ντάμιαρ έχασε την ψυχραιμία του και τὰ δόντια του άρχισαν να χτυπούν από τον τρόμο. Ξαφικά θόγγηξε με πνιγμένη φωνή:

— Έλεος! Έλεος! Μή με θασανίζετε και θα τὰς τὰ πώ δλα! ... δλα! Έγώ σκότασα τον ευεργέτη μου. Ήθελα να τον κλέψω! Τα λεφτά που μου ειχε δώσει τὰ ειχα χάσει στα χαρτιά. Ήτρεπόμου να τὸ ξαναζητήσω άλλα. Ναι, πράγματι, έκεινη τη νύχτα ανέθηκε κρυφά ως το δωμάτιο του. Ο γιατρός διάβαζε. Μόλις μ' αντίκρισε με ρώτησε τί θέλω. Μά εγώ δεν τὸύ άπάντησα. Πήδηξα επάνω του και τὸύ κάρφωσα τὸ μαχαίρι μου στο στήθος. Έκεινος προσπάθησε να σωθί και κλιίστηκε στο πάτωμα μουγκρίζοντας σαν ζωώ που τὸ σφάζουν. Τρομοκρατημένος από τίς φωνές του, άρχισα να τον χτυπώ με τὸ μαχαίρι μου, άσπου τον ειδα ότι δεν σάλευε πιά. Τότε τον σήκωσα και τον έβαλα πάλι στο κρεβάτι. Έπειτα πήγα στο διπλανό δωμάτιο τὸύ μπάνιου, έπλυνα τὰ χέρια μου κ' έβγαλα τὸ αίμα του από τὰ ρούχα μου. Μά τότε συνήλθα και μ' έπιασε ένας τρομαχτικός φόθος. Έφυγα λοιπόν γρήγορα από τὸ σπίτι τὸύ δόκτορος, χωρίς να τολμήσω ν' άγγίξω τὸ χρηματοκιβώτιό του. Χωρίς να τολμήσω να τον δω. Κατόπι πήγα και κρύφθηκα στο ξενοδοχείο μου στο Χάρλεμ όπου και με ανέλαθαν. Για τ' όνομα τὸύ Θεοῦ, πάρτε με από δω μέσα! Δεν μπορώ να θλέπω αυτό τὸ καταραμένο κρεβάτι. Προτιμώ χίλιες φορές την ήλεκτρική καρέκλα!

Οι άστυνομικοί τὰ ειχαν χάσει άπ' αυτές τίς άποκαλύψεις. Μόνο ο Ουίλλιαμ Τζιόγκαν, τὸ πιδ παλιὸ λαγωνικό τῆς Γενικής Ασφαλείας διατηρούσε την άπάθειά του.

— Έλα, Τζώρτζι, ειπε, μ' άπλότητα στον έγκληματία, η δουλειά μας τέλειωσε. Μπορούμε να πηγαίνουμε. Από δω και πέρα οι δικασταί σου θα έχουν τὸ λόγο...

Κι' άδήςγησε πάλι τον άπαίσιο έγκληματία στις φυλακές τὸύ Σινγκ-Σινγκ.

Ο Τζώρτζι Ντάμιαρ, ο δολοφόνος τὸύ φιλόπρωπου γιατροῦ Ντέλυ, πρόκειται να δικασθί μετά λίγους μήνες κ' άσφαλώς δεν θα γλυτώσει τὸ θάνατο. Αυτό άλλωστε ζητούν κι' όλοι οι Άμερικανοί που άγαπούσαν και σεβόντουσαν τον καλὸ δόκτωρα Τζώρτζι Ντέλυ που ήταν μοιραίο να κομματιασθί από τον πιδ άγαπημένο του όπρητή.

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Είνε εξακριβωμένο ότι πολλά άνεκτήμητα χειρόγραφα, που ειχαν χαθί, βρέθηκαν αγόρετα σε μέρη, στα όποια κανεις δεν περιμενε να υπάρχουν. Έτσι, τὸ πρωτότυπο τὸύ 'Οργανικού Χάρτου τῆς Άγγλίας, τῆς περιφημῆς «Magna Charta», βρέθηκε πεταγμένο μέσα σ' ένα ραφτάδιο. Λέγετα μάλιστα ότι ένας πελάτης τὸύ ραφτάδιου αυτού πρόσεξε τίς σφραγίδες, που ήταν πάνω στο χάρτη, τη στιγμή που ὁ ράφτης τὸν ξετύλιγε για να τὸν κόψη και να κατασκευάσει μ' αυτόν διάφορα εσατρώνα. Έπειδή δὲ τὸύ έκαναν έντιμώσει η σφραγίδες αυτές, άγόρεσε τὸν χάρτη γιάμερικῆς δεκάρες, αν και δεν ήξερε τη μεγάλη του αξία. Σίμερα ὁ χάρτης αυτός φιλιάσεται μέσα σε μ' ένα γυάλινο θήρη τὸύ Βρετανιουῦ Μουσείου και κανεις, όσο πλούσιος κι' αν είναι, δεν μπορεί να τὸν άγοράσει.

Επίσης τὰ χειρόγραφα τὸύ άριστοφυγιάτου τὸύ Τέννισον «ΕΙ: Άνάμνηση», βρέθηκαν, μετά τὸ θάνατό του, μέσα στο θρηιαί μίας φτωχιάς γυναίκας.

Ένα άρχαίο πάλιν Έλληνικό χειρόγραφο βρέθηκε ανάμεσα σ' άλλα παλιόχαρτα, με τὰ όποια κάποιος φραζέ έτύλιγε τὸ φάρινο!

Είνε γνωστόν τέλος, ότι τὸ άρχαιότερο Έλληνικό χειρόγραφο τῆς Κανῆς Διαθήκης έπρόκειτο να καθί, μαζί με άλλα άρχαία χαρτά μίας μονῆς τῆς Σύρου, κ' ότι τὸ έσωσε ένας Ρώσος έπισκέπτης τὸύ μοναστηριῦ, ὁ όποίος τὸ μετέφερε στην Πετρούπολι και τὸ έχαρισε στον Τσάρου...

Άλλά μήπως δεν πουλήθηκαν σε διάφορα μπαζάκια τὸν Άθηνών, με τὴν οκά, χιλιάδες χιλιάδων έγγραφών τῆς Έλληνικῆς Επαναστάσεως; Και μήπως δεν συμβαίνει αυτό και σήμερα ακόμα;

Κατά τη γνώμη ενός Γερμανοῦ επιστήμονος, κάθε τρίχα τὸν μαλλιών τῆς κεφαλῆς μας μπορεί να κρατήση βάρος 113 γραμμαρίων. Έτσιμένως, όλες μαζί η τρίχες τὸν μαλλιών τῆς κεφαλῆς τὸύ ανθρώπου μοροῦν, κατά μέσον όρον, να άνθέξουν σε βάρος 10—12 κίλταρον διν ...

Να και μ'ά πρωτότυπη αλλά και παράδοξη γνώμη για τὸ αιδάδητό μας : Τὸ αιδάδητό μας, λοιπόν, άρχίζει άπό τὸ Α και τελειώνει στο Ω, γιατί ὁ άνθρωπος διαν γεννιέται κλαίει ξεφωνίζοντας : "Α... ά !... ούά !... κ' διαν πεθαίνει βογγάει : "Ω !... ὦ !... ὄχ !..."

Τὸ έπάγγελμα τῆς γουοβερνάντας εινε σήμερα άρκετά προσοδοφόρο. Υπάκουον γουοβερνάντες που παίρνουν μισθό άνωτέρου από εκείνον που παίρνουν διάφοροι τιμητάρχαι, ταγματάρχαι και γυμνασιάρχαι. Αναφέρεται μάλιστα ότι η γουοβερνάντα τὸν παιδιών τὸύ Άμερικανουῦ έκαιτομικριούζου Ουίλλιαμ Ούίτσον, η μίς Βενδ, παίρνει μισθό 20.000 δολάρια τὸ χρόνο, δηλαδή 3.000.000 δραχμῆς !...

Πρό τριάντα χρόνων η Άγγλίδες έσοδιανε περισσότερα χρήματα για την άγορά γαντιών, παρά για όλα τὰ άλλα τους φορέματα και στολίδια. Η Άγγλίδς μικροαστή, που δεν ειχε παρά δυὸ και τρία μόνον ζαγάρια γαντιών, ντρεπότανε να παρουσιάσθι στις φίλες τῆς. Η πλούσιες αντιθέτως Άγγλίδες διαπωνόσαν 200 ὄς 500 λίρες τὸ χρόνο για την άγορά γαντιών. Αναφέρεται μάλιστα ότι κατά τη δημοκρασία, που έγινε για την έκποιση τὸν φορεμάτων τῆς δωιάσεως τὸύ Σένσεροστ, πουλήθησαν περισσότερα από 2.000 ζαγάρια γαντιών !...

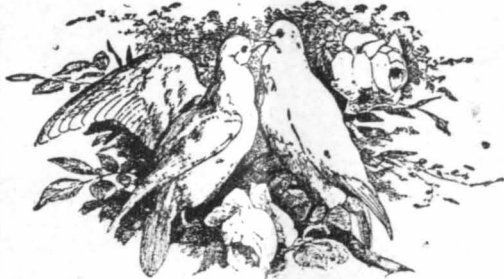
Στά 1904 ένα γυναικείο περιοδικό, που έξεδίδετο στην Άθηνα, ρωτήσε τίς αναγνώστριές του «Ποιά ιδέα έχουν για τὸ γάμο. Μιά λοιπόν από αυτές έστειλε την ακόλουθη άπάντησι :

«Είνε καλόν να ύπανδρευόμθα, αλλά καλύτερον...να μην ύπανδρευόμθα» !...

Είνε ζήτημα αν έχει άρθε: ὁ άνθρωπος ζωώ, πτηνὸ η έντομο, που να μην έδοκίμασε τη γεισι τὸύ κρέατός του !

Έτσι, ὁ περιφημὸς Έγγλέζος περιηγητής Λίνδε, ὁ όποίος ειχε σκοτώσει και φάει έκαιτονάδες...λεσταυράδιων, έλεγεν ότι τὸ κρέας τὸ μαρκοδούρου αυτού θηριου εινε περισσότερο νόστιμο από τὸ κρέας τὸύ ωοκαριου !...

Ο παμιάγος πάλιν Άμερικανὸς κινηγὸς Φράνσελ Χάϊον εξημνοῦσε τὸ κρέας τῆς...θανας ! Καί πολλοί όμως άλλοι περιηγηταί βεβαώνουν ότι τὸ ψητὸ τὸυ καγκουρὸ εινε νοστιμώτερο από τὸ κρεάτε. Η σοφία μάλιστα τὸυ καγκουρὸ εινε — λένε — εγγυετώτερη και θρηπτικώτερη άπ' τη σοφία που παρασκευάζεται από ούρα βοδιου !...

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΗΘΟΠΟΙΩΝ

ΤΟ ..ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΟ!

«Όπως όλοι οι διάσημοι, έτσι κι' ὁ διάσημος ήθοποιός Νοβέλλι λάθαινε καθημερινώς πολλές επιστολές από γνωστούς και άγνωστους θαυμαστάς του. Έτσι μια μέρα έλαβε και τὸ ακόλυθο γράμμα.

«Άξιότιμε κύριε,

»Είμαι τὸ μόνο στήριγμα τῆς οικογενείας μου. Σε μια στιγμή τρέλλας, έπαιξα στο χρηματιστήριο και έχασα δέκα χιλιάδες λιρέτες, η όποιες δεν ήταν δικές μου. Γνωρίζοντας την καλοκαγαθία σας, σάς ζητὸ τὸ ποσόν αυτό ως δάνειο. Δεν έχω παρά μόνον δυὸ διεξόδους από την τραγική θέσι μου: τὴν συνδρομή σας η ένα περιστροφή.

Μέ άπειρον ευγνωμοσύνην

N. K.»

Ο Νοβέλλι, άφου σκέφτηκε άρκετή ώρα, έγραψε την ακόλουθη άπάντησι:

«Κύριε, μου εινε αδύνατο να σας δανείσω τὸ χρήμα. Σας δανειζω όμως...τὸ περιστροφή μου!»

Και μαζί με τὸ γράμμα άπέστειλε στον χαμένο παύκτη ένα περιστροφή...ξόλυθο, με τὸ όποιο ειχε αυτοκτονήσει κάποτε σ'ένα δράμα.

